kahetseda, sest ta oli lahke ja headüdamega hingekarjane. „Tema mahe heal ja pehme käsi walas konsistoriumi walju sõna peale pehmuse ja õiguse helki." Mõnda tunnistas ajaleht „Postimees". Linnawolikogude walimistes wõitsiwad Läänemere kubermangudes pea igalpool Sakslased. — See oli hiilgaw wõit.

Heidame pilku ka maailma politikasse. Siin näeme, et Wene wabaduselikumine oma laeneid ka üle piiri wiskas ja teistes riikides rahwad liikuma pani. Persia riik sai omale selle tagajärjel uue põhjusseaduse ja parlamendi, ja wana wägiwalla walitsus heideti kolikambrisse. Terwe Persia hõiskab nüüd ja peab rõõmupidusid selle suure sündmuse pärast. Isegi 500 miljoniline Hiina on ärkanud ja lubab 10—15 aasta jooksul uut riigikorda luua ja wana asemele panna, senni aga oma alamatele aega anda ennast uue riigikorra wastumõtmiseks kaswatada ja ette walmistada. Ka mujal maailmas on ärkamist märgata. Eks Wene-Jaapani sõda teinud kõikidel silmad lahti!

Wahutaw ja purskaw rahwaste meri wirutas oma ähwardawaid laeneid kaugele üle kallaste, aga ka emakene maakera purskas möödalãinud aastal mitmes kohas koledaste tuld wälja ja hãwitas 5. aprillil Põhja-Amerikas suure San-Franzisko linna 14. wãikese linnakesega maa pealt. Linn hakkas korraga 36. kohast põlema. 300 tuhat inimest saiwad peawarjuta. Kes suudab seda häda ja wiletsust kirjeldada! — Ka Wesuwi mägi purskas tuld, ja maawärisemised siin ja seal paniwad miljonid wärisema, nõnda et wagad juba maailma otsa arwasiwad tulema. Hirmsad marutuuled maailma merede peal sünnitasiwad otsata lahju, inimesi ja rahwaste warandust ära neeldes ja mere põhja mattes.

Tõeste, möödalãinud aast 1905/6 on suur oma sündmuste poolest ja jääb maailma rahwastele unustamataks.

Hamba arst.

Kaks taewase Isa päewa-warast, see on niisugust inimest, kes mööda maad ilma hulkuwad, oma kallist aega wahtimise ja tühja lobisemisega raiskawad ja midagi head ei tee, oliwad kord suures kimbatuses: raha otsas, tõht tühi, riide hilp ka juba lagunemas, — mis nüüd teha? Nad teadsiwad küll, mis neil tarwis oli, aga ei teadnud

mitte kust wõtta. Oliwad palju käinud, mõnda näinud, ja et maailmas ikka enam kelmust ja koerust kui truust ja õigust leitakse, siis oliwad ka nemad enam musta kui walget õppinud; pealegi ei olnud nemad mitte lamba, waid rebase sugu mehed, ja mehed kes mõistsiwad ka musta walge peale panna.

„Kas tead," ütles üks, „mis see norutamine aitab? Tööd teha meie ei wiitsi, ja palwed teha, — olgu see „palwerahwa" asi; ning see aeg, kus Jumal Israeli lastele taewast leiba maha wiskas, on ammu möödas, seepärast peame ise katsuma kuida läbi saame. Õnnets on see aeg, kus õnnis wanaisa Metusalem alles elas, ka ammu möödas; ilm läheb ikka hädisemaks ja wiletsamaks, meilesed lapsed karjuwad juba hamba walu; tohtrid ja rohitsejaid on nii wäga tarwis, et — iseäranis Pastlaju Mustakuuemaal — ju wanad pool pimedad memmed ja üsna pimedad tüdrukud arsti nime kandwad, posisewad ja sosisewad, kahejalgsid ja neljajalgsid ühest ja teisest otsast tõstwad: miks pärast siis meist ka mitte tohtrid ei wõi saada? Igaühe oma usk peab teda aitama.

„Wõib küll olla," wastas teine, „aga mina mõistan rohitsemist ja arsti ametit niisama palju, kui rõhlija prantsusekeelt. Terwedele oleksin ma küll arst, aga mitte haigetele."

„No jah! seda ma tahtsin. Meie jääme hamba artis ja müüme hamba rohtu neile. kelle hambad weel mitte ei waluta. Hamba walu tunnewad mitu ja kartwad kõik, meie kaup läheb hästi ja meie elame jälle kui mehed." Mõnda nemad räägitsiwad.

Kuulge nüüd kuida need kaks kelmi oma rohtu tegiwad ja müüsiwad. Nemad kerjasiwad pere uste taga leiba, mis nad mitte kõhu täitmiseks, waid rahwa petmiseks pruukisiwad. Oli neil hea koti täis kannikid käes, siis lõikasiwad siin seest wälja ja niisutasiwad seda ära, et temast õige sitket taignast wõisiwad sõtkuda, ja sest taignast weeretasiwad nemad suur hulk erne tera suurust kuulikesi, mis nad wiimaks weel niiskelt kuiwa koi puru sees weeretasid, et need leiwa kuulikesed koguni koldse apteeki rohu karwa saiwad. No mis nüüd weel? Nüüd ostsiwad Juudi käest mõne kerjatud kopika eest kollast ja punast paberit — sest ilus karw ehk nägu peab iga pettuse juures aitama; seda paberit lõikasiwad nemad katki ja mässisiwad omad rohu kuulid, ikka 5 ja 6 tera kokku, sinna sisse. Kui kõik walmis oli, siis läks teine ees ühte kõrtsi, kus palju laada